

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie A. B.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 marca 2022 r.,

zażalenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 grudnia 2021 r., sygn. akt IV WKK (...),

o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w G. w celu podjęcia czynności przewidzianych w art. 530 § 1 k.p.k.

UZASADNIENIE

W dniu 10 grudnia 2021 r. do Sądu Okręgowego w G. wpłynęła skarga kasacyjna od wyroku tego Sądu z dnia 22 października 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), sporządzona przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, która – wobec spełnienia warunków formalnych - została przyjęta. Kolejna skarga kasacyjna, sporządzona przez drugiego pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wpłynęła do tego Sądu w dniu 15 grudnia 2021 r. W piśmie z dnia 12 stycznia 2022 r. (data prezentaty) drugi z pełnomocników adw. T. C. wyjaśnił, że sporządzona przez niego skarga kasacyjna w istocie stanowi uzupełnienie przyjętej już kasacji, sporządzonej przez pierwszego z pełnomocników.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej przez adw. T. C. argumentując, że: „Z treści art. 522 k.p.k. jasno wynika, że droga do wnoszenia kolejnej kasacji przez ten sam podmiot, od tego samego wyroku (postanowienia) i w stosunku do tego samego oskarżonego jest ostatecznie zamknięta...”.

Od tego zarządzenia zażalenie wywiódł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego adw. C., zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na jego treść, tj. art. 522 k.p.k., przez błędne przyjęcie, że wniesione przez niego pismo z dnia 10 grudnia 2021 r., jest wniesieniem „kolejnej kasacji przez ten sam podmiot, od tego samego wyroku w stosunku do tego samego oskarżonego” i z tego względu prowadzi, wobec treści art. 522 k.p.k., do odmowy jej przyjęcia. Ponadto, wspomniane wyżej pismo, wedle twierdzenia tego pełnomocnika, w rzeczywistości nie było kolejną samoistną kasacją, a jedynie uzupełnieniem kasacji wniesionej w dniu 8 grudnia 2021 r. przez adw. B. K. drugiego z pełnomocników oskarżyciela posiłkowego.

W konkluzji żalący wniósł o uchylenie zarządzenia o „odmowie przyjęcia kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne w sposób oczywisty.

Rację ma żalący argumentując, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane z obrazą art. 522 k.p.k. Przepis ten stanowi, że kasację w stosunku do tego samego oskarżonego i od tego samego orzeczenia każdy uprawniony może wnieść tylko raz. Jednak bynajmniej nie oznacza to, że tylko jeden z pełnomocników reprezentujących stronę postępowania może wywieść kasację, sporządzoną w ustawowym terminie. Podkreślić należy, że kasacja – której odmówiono przyjęcia zaskarżonym zarządzeniem – została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 10 grudnia 2021 r. (k- 402), wraz z dowodem uiszczenia stosownej opłaty, zatem w ustawowym terminie do jej wniesienia.

Sąd Okręgowy w G. niestety, zapewne przez nieuwagę, wadliwe zinterpretował normę zawartą w art. 522 k.p.k., która przecież tak naprawdę pozwala wnieść kasację, **wprawdzie tylko raz**, ale każdemu z uprawnionych podmiotów zaś uprawnionym, odrębnym, podmiotem jest, oprócz samej strony,

każdy z obrońców oskarżonego (oskarżony może mieć jednocześnie co najwyżej trzech obrońców - art. 77 k.p.k.) lub pełnomocników np. oskarżyciela posiłkowego (strona może mieć jednocześnie co najwyżej trzech pełnomocników - art. 88 k.p.k. w zw. z art. 77 k.p.k.), Wszyscy oni wykonują autonomicznie i niezależnie od siebie swoje obowiązki obrończe lub wynikające z uprawnienia do reprezentacji procesowej. Przywołane w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia orzeczenia Sądu Najwyższego (tj. post.SN: z 25.06.2013 r., sygn. akt V KZ 42/13 i z 19.04.2012 r., sygn. akt V KZ 13/12) wydane zostały wprawdzie w oparciu o treść art. 522 k.p.k., lecz dotyczą zupełnie innej sytuacji procesowej, tj. takiej, w której ponowne kasacje tej samej strony postępowania zostały wniesione już po prawomocnych orzeczeniach w przedmiocie odmowy przyjęcia już raz złożonej kasacji.

Wobec tego fakt skutecznego wniesienia wcześniej, tj. w dniu 8 grudnia 2021 r., przez adw. B. K., pierwszego z pełnomocników oskarżyciela posiłkowego, kasacji, nie ma, w przedmiocie dopuszczalności kasacji złożonej przez drugiego z pełnomocników, żadnego znaczenia.

Treść pisma z dnia 12 stycznia 2022 r. (data prezentaty) sporządzonego przez drugiego z pełnomocników oskarżyciela posiłkowego tj. adw. C. w sposób nadzwyczaj jednoznaczny wskazuje, że pismo to jest kolejną wniesioną na rzecz oskarżyciela posiłkowego kasacją (nie zaś tylko uzupełnieniem poprzedniej), która powinna być przez Sąd odwoławczy skontrolowana pod kątem dochowania warunków formalnych i ewentualnie przyjęta jak, druga, dopuszczalna kasacja.

Uwzględniając powyższe należało orzec jak w postanowieniu.